

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ
N U T A R I M A S

**DĖL ATASKAITOS APIE PAŽANGĄ SKATINANT IR NAUDOJANT
ATSINAUJINANČIUS ENERGIJOS IŠTEKLIUS TEIKIMO EUROPOS KOMISIJAI
TVARKOS APRAŠO PATVIRTINIMO**

2010 m. rugsėjo 15 d. Nr. 1314
Vilnius

Įgyvendindama 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančios bei vėliau panaikinamos direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL 2009 L 140, p. 16) (toliau – Direktyva), 5 ir 22 straipsnių nuostatas, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti Ataskaitos apie pažangą skatinant ir naudojant atsinaujinančius energijos išteklius teikimo Europos Komisijai tvarkos aprašą (pridedama).

2. Pavesti Energetikos ministerijai teikti Europos Komisijai ataskaitą apie pažangą skatinant ir naudojant atsinaujinančius energijos išteklius ir laikantis šiuo nutarimu patvirtinto aprašo nuostatų rinkti ir sisteminti ataskaitai reikalingą informaciją.

3. Įpareigoti:

3.1. Aplinkos ministeriją, Susisiekimo ministeriją, Švietimo ir mokslo ministeriją, Ūkio ministeriją ir Žemės ūkio ministeriją – pagal kompetenciją teikti Energetikos ministerijai informaciją, kurios reikia šiuo nutarimu patvirtintai ataskaitai parengti;

3.2. Statistikos departamentą prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės – užtikrinti statistinės informacijos, kurios reikia apskaičiuoti atsinaujinančių išteklių daliai bendrame galutiniame energijos suvartojime, surinkimą ir pateikimą Energetikos ministerijai.

MINISTRAS PIRMININKAS

ANDRIUS KUBILIUS

ENERGETIKOS MINISTRAS

ARVYDAS SEKMOKAS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2010 m. rugsėjo 15 d. nutarimu Nr. 1314

ATASKAITOS APIE PAŽANGĄ SKATINANT IR NAUDOJANT ATSINAUJINANČIUS ENERGIJOS IŠTEKLIUS TEIKIMO EUROPOS KOMISIJAI TVARKOS APRAŠAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Ataskaitos apie pažangą skatinant ir naudojant atsinaujinančius energijos išteklius teikimo Europos Komisijai tvarkos aprašas (toliau – Aprašas) nustato ataskaitos apie pažangą skatinant ir naudojant atsinaujinančius energijos išteklius (toliau – ataskaita) pagal 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančios bei vėliau panaikinančios direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL 2009 L 140, p. 16), 5 ir 22 straipsnių nuostatas rengimo ir teikimo Europos Komisijai, informacijos, kurios reikia ataskaitai parengti, rinkimo, sisteminimo ir teikimo Energetikos ministerijai tvarką.

2. Apraše vartojamos sąvokos apibrėžtos Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme (Žin., 2002, Nr. [56-2224](#)) ir kituose įstatymuose.

II. ATASKAITOS TEIKIMAS

3. Energetikos ministerija ne vėliau kaip 2011 m. gruodžio 31 d., o vėliau – kas dvejus metus Europos Komisijai pateikia ataskaitą. Paskutinė reikalaujama pateikti – šeštoji ataskaita, kuri turi būti pateikta ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 dieną.

4. Ataskaitoje turi būti nurodyta:

4.1. atsinaujinančių energijos išteklių dalis bendrame galutiniame elektros, šilumos ir vėsumos energetikos, transporto sektorių ir šalies energijos suvartojime; ši dalis apskaičiuojama pagal metodiką, pateiktą Aprašo priede;

4.2. priemonės, taikomos ar numatomos taikyti nacionaliniu lygmeniu, siekiant skatinti naudoti atsinaujinančius energijos išteklius, atsižvelgiant į prognozuojamą vidutinę atsinaujinančių išteklių dalį bendrame galutiniame energijos suvartojime: 2011–2012 metais – ne mažiau kaip 16,6 procento; 2013–2014 metais – ne mažiau kaip 17,4 procento; 2015–2016 metais – ne mažiau kaip 18,6 procento; 2017–2018 metais – ne mažiau kaip 20,2 procento; 2020 metais – ne mažiau kaip 23 procentai;

4.3. paramos schemų ir kitų atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo skatinimo priemonių įgyvendinimas ir veikimas, priemonių, skirtų nacionaliniame atsinaujinančių išteklių energijos veiksmų plane nustatytiems tikslams ir uždaviniams pasiekti, įgyvendinimo pažanga, informacija apie tai, kaip remiama elektros energija paskirstoma galutiniams vartotojams;

4.4. kaip Lietuva parengė savo paramos schemas (jeigu jos taikomos), atsižvelgdama į atsinaujinančių energijos išteklių naudojimo būdus, kurie teikia papildomos naudos, palyginti su kitais panašiais naudojimo būdais, tačiau taip pat gali būti siejami su didesnėmis sąnaudomis, įskaitant biodegalus, pagamintus iš atliekų, liekanų, nemaistinės celiuliozės medžiagos ir lignoceliuliozės;

4.5. elektros, šilumos ir vėsumos energijos kilmės garantijų sistemos veikimas ir priemonės sistemos patikimumui ir apsaugai nuo sukčiavimo užtikrinti;

4.6. pažanga, padaryta vertinant ir tobulinant administracines procedūras, siekiant pašalinti reguliavimo ir su reguliavimu nesusijusias kliūtis, trukdančias atsinaujinančių

energijos išteklių plėtrai, taip pat kokiais būdais visiems ūkio subjektams užtikrinamas lygus ir nediskriminacinis valstybės teikiamos paramos prieinamumas;

4.7. priemonės, kurių imtasi siekiant užtikrinti elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, perdavimą ir skirstymą, tobulinti sistemą ar taisykles, reglamentuojančias sąnaudų padengimą ir pasidalijimą (tarp operatoriaus ir gamintojo) atliekant techninę pertvarką (pavyzdžiui, jungiant į tinklą ir didinant tinklo įtampą, gerinant tinklo eksploatavimą, taikant priemones nediskriminacinio tinklo kodeksams įgyvendinti), kurios reikia, kad nauji gamintojai, tiekiantys elektros energiją, pagamintą iš atsinaujinančių energijos išteklių, galėtų būti prijungti prie bendro elektros persiuntimo tinklo;

4.8. esamos biomasės išteklių prieinamumo ir naudojimo gerinimo energijos tikslams pokyčiai;

4.9. prekių kainų ir žemės naudojimo pokyčiai, susiję su padidėjusiu biomasės ir kitų rūšių atsinaujinančių energijos išteklių naudojimu;

4.10. iš atliekų, liekanų, nemaistinės celiuliozės medžiagos ir lignoceliuliozės pagamintų biodegalų plėtra ir tokių biodegalų dalis;

4.11. numatomas biodegalų ir skystųjų bioproduktų gamybos poveikis biologinei įvairovei, vandens ištekliams, vandens ir dirvožemio kokybei;

4.12. numatomas grynasis sumažintas išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, naudojant atsinaujinančius energijos išteklius; šis kiekis gali būti apskaičiuojamas pagal aplinkos ministro patvirtintą Šiltnamio efektą sukeliančių dujų, išmetamų gaminant ir naudojant biodegalus ir skystuosius bioproduktus, kiekio apskaičiavimo metodiką;

4.13. iki 2020 metų planuojamas atsinaujinančių energijos išteklių suvartojimo pavidalas, palyginti su Aprašo 4.2 punkte nurodyta prognozuojama vidutine atsinaujinančių energijos išteklių dalimi bendrame galutiniam energijos suvartojime, kurį būtų galima perduoti kitoms valstybėms narėms, taip pat numatomi galimi bendri projektai;

4.14. iki 2020 metų prognozuojama atsinaujinančių energijos išteklių paklausa, kuri turės būti patenkinta ne vidaus gamybos pajėgumais;

4.15. informacija apie tai, kaip reglamentuota ir apskaičiuojama biologiškai skaidžių atliekų dalis naudojant atliekas energijos gamybai ir kokių priemonių imtasi, kad tokie skaičiavimai būtų tikslesni ir tikrinami;

4.16. subjektų, gaminančių energiją iš atsinaujinančių energijos išteklių, skaičius ir jo pokytis nuo paskutinės ataskaitos pateikimo.

5. Pirmojoje ataskaitoje nurodoma, ar ketinama teisės aktų nustatyta tvarka:

5.1. paskirti vieną bendrą administracinę instituciją, atsakingą už leidimų, sertifikatų ir licencijų tvarkymą ir pagalbos pareiškėjams, naudojančioms atsinaujinančios energijos įrenginius, teikimą;

5.2. nustatyti automatinį atsinaujinančios energijos įrenginių planavimo ir paraiškų gauti leidimus tvirtinimą, jeigu per nustatytus terminus leidimus išduodanti institucija nepateikia atsakymo;

5.3. nurodyti geografines vietas, kuriose pagal teritorijų planavimo dokumentų reikalavimus galima gaminti energiją iš atsinaujinančių energijos išteklių ir diegti centralizuotą šilumos ir vėsumos tiekimą.

6. Kiekvienoje ataskaitoje galima tikslinti ankstesnių ataskaitų duomenis, jeigu ankstesnėje Europos Komisijai pateiktoje ataskaitoje jie netikslūs ar neišsamūs.

7. Jeigu dėl nenugalimos jėgos (*force majeure*) neįmanoma pasiekti, kad 2020 metais atsinaujinantys energijos ištekliai sudarytų 23 procentus bendro galutinio energijos suvartojimo, apie tai būtina kuo greičiau pranešti Europos Komisijai; Energetikos ministerija atsakinga už šios informacijos ir ją patvirtinančių duomenų, įrodančių nenugalimos jėgos aplinkybių buvimą, pateikimą Europos Komisijai.

8. Pagal Aprašą nuo 2011 metų ir kas dveji metai iki rugpjūčio 31 d. Energetikos ministerijai pagal kompetenciją pateikia reikiamą informaciją:

- 8.1. Aplinkos ministerija – pagal Aprašo 4.2–4.4, 4.6, 4.8, 4.11, 4.12, 4.15, 5.2, 5.3, 6 ir 7 punktus;
- 8.2. Žemės ūkio ministerija – pagal Aprašo 4.2–4.4, 4.6, 4.8, 4.9, 4.10, 5.3, 6 ir 7 punktus;
- 8.3. Ūkio ministerija ir Susisiekimo ministerija – pagal Aprašo 4.2–4.4, 4.6, 6 ir 7 punktus;
- 8.4. Švietimo ir mokslo ministerija – pagal Aprašo 4.2–4.4, 6 ir 7 punktus;
- 8.5. Statistikos departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės – informaciją, kurios reikia Aprašo 4.1 nuostatomis įgyvendinti, ir pagal Aprašo 6 punktą.

III. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

9. Informacija Energetikos ministerijai gali būti:
- 9.1. siunčiama elektroniniu paštu ar pateikiama kompiuterinėje laikmenoje;
- 9.2. siunčiama paštu ar faksu.
10. Energetikos ministerijai pateikiama informacija turi būti patvirtinta atsakingųjų asmenų.
-

Ataskaitos apie pažangą skatinant ir naudojant atsinaujinančius energijos išteklius teikimo Europos Komisijai tvarkos aprašo priedas

ATSINAUJINANČIŲ ENERGIJOS IŠTEKLIŲ DALIES BENDRAME GALUTINIAME ENERGIJOS SUVARTOJIME APSKAIČIAVIMO METODIKA

1. Pagal Atsinaujinančių energijos išteklių dalies bendrame galutiniame energijos suvartojime apskaičiavimo metodiką (toliau – Metodika) apskaičiuojama atsinaujinančių energijos išteklių dalis bendrame galutiniame energijos suvartojime. Ši dalis apskaičiuojama vadovaujantis 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1099/2008 dėl energijos statistikos (OL 2008 L 304, 11 14, p. 1) pateikta metodika ir apibrėžtimis.

2. Atsinaujinančių energijos išteklių dalis apskaičiuojama bendrą galutinį atsinaujinančių išteklių energijos suvartojimą padalijus iš bendro galutinio visų energijos išteklių suvartojimo apimties (išreiškiama procentais).

Bendras galutinis energijos suvartojimas – energijos tikslais pramonei, transportui, namų ūkiams, paslaugų sektoriui (įskaitant viešąsias paslaugas), žemės ūkiui, miškininkystei ir žuvininkystei tiekiami energijos produktai, įskaitant elektros energiją ir šilumą, kurią elektros energijos ir šilumos gamybai sunaudoja energetikos sektorius, ir elektros energijos ir šilumos nuostolius skirstymo ir perdavimo metu.

Tuo tikslu pagal Metodikos 3 punktą apskaičiuota bendro galutinio atsinaujinančių energijos išteklių suvartojimo suma tikslinama atsižvelgiant į statistinį perdavimą tarp Lietuvos Respublikos ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių, bendrų projektų su kitomis valstybėmis narėmis ir trečiosiomis šalims įgyvendinimo rezultatus ir bendras su kitomis valstybėmis narėmis paramos schemas.

3. Bendras galutinis visų energijos išteklių suvartojimas apskaičiuojamas sudedant:

3.1. energijos kiekį, suvartotą pramonės, transporto, namų ūkių, paslaugų (įskaitant viešąsias paslaugas), žemės ūkio, miškininkystės ir žuvininkystės sektorių;

3.2. elektros ir šilumos energijos kiekį, kurį elektros ir šilumos energijos gamybai sunaudoja energetikos sektorius;

3.3. elektros ir šilumos energijos nuostolius, susidariusius elektros ir šilumos energijos skirstymo ir perdavimo metu.

4. Apskaičiuojant atsinaujinančių energijos išteklių dalį bendrame galutiniame energijos suvartojime, siekiant nustatyti, ar jis atitinka planinį 2020 metų rodiklį, ir atsižvelgiant į prognozuojamą vidutinę atsinaujinančių energijos išteklių dalį, laikoma, kad aviacijos sektorius sunaudoja ne daugiau kaip 6,18 procento bendro šalies galutinio energijos suvartojimo.

5. Bendras galutinis atsinaujinančių energijos išteklių suvartojimas apskaičiuojamas sudedant šiuos rodiklius:

5.1. bendrą galutinį elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, suvartojimą;

5.2. bendrą galutinį atsinaujinančių energijos išteklių suvartojimą šildymui ir vėsinimui;

5.3. galutinį atsinaujinančių energijos išteklių suvartojimą transporto sektoriuje.

6. Apskaičiuojant atsinaujinančių energijos išteklių dalį bendrame galutiniame energijos suvartojime, į dujas, elektros energiją ir vandenilį, pagamintus iš atsinaujinančių energijos išteklių, atsižvelgiama tik vieną kartą pagal 5.1, 5.2 arba 5.3 punktus; apskaičiuojant atsižvelgiama tik į tuos biodegalus ir skystuosius bioproduktus, kurie atitinka nustatytus jų tvarumo kriterijus ir taikymo sąlygas.

7. Apskaičiuojant bendrą galutinę elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių suvartojimą:

7.1. neįskaitoma elektros energija, pagaminama hidroakumuliacinių įrenginių, naudojančių prieš tai į aukštutinį baseiną pakeltą vandenį;

7.2. įvairų kurą deginančių jėginių, kurios naudoja atsinaujinančius ir tradicinius išteklius, skaičiuojama tik iš atsinaujinančių energijos išteklių pagaminta elektros energija; atliekant šį skaičiavimą, kiekvieno energijos išteklių indėlis apskaičiuojamas pagal jo energetinę vertę;

7.3. iš hidroenergijos ir vėjo energijos pagaminta elektros energija skaičiuojama laikantis normalizavimo taisyklių:

7.3.1. Elektros energijos kiekio, pagaminto iš hidroenergijos, normalizavimo taisyklė:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15, \text{ kur:}$$

N – ataskaitiniai metai;

$Q_{N(norm)}$ – apskaičiuoti elektros energijai, pagamintai iš hidroenergijos, naudojamas normalizuotas elektros energijos kiekis, pagamintas visose hidroelektrinėse N-aisiais metais;

Q_i – elektros energijos kiekis, faktiškai pagamintas visose hidroelektrinėse i-aisiais metais, matuojamas GWh, neįskaitant elektros energijos kiekio, pagaminto hidroakumuliacinių įrenginių, naudojančių prieš tai pakeltą vandenį;

C_i – visų, neįskaitant hidroakumuliacinių, hidroelektrinių bendra įrengtoji galia i-ųjų metų pabaigoje, matuojama MW.

7.3.2. Elektros energijos kiekio, pagaminto iš vėjo energijos, normalizavimo taisyklė:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}, \text{ kur:}$$

N – ataskaitiniai metai;

$Q_{N(norm)}$ – apskaičiuoti iš vėjo energijos pagamintai elektros energijai naudojamas normalizuotas elektros energijos kiekis, pagamintas visų vėjo jėginių N-aisiais metais;

Q_i – elektros energijos kiekis, faktiškai pagamintas visų vėjo jėginių i-aisiais metais, matuojamas GWh;

C_j – visų vėjo jėginių bendra įrengtoji galia j metų pabaigoje, matuojama MW;

n – 4 arba metų skaičius prieš N metus, už kuriuos turima galios ir gamybos duomenų, atsižvelgiant į tai, kuris iš jų mažesnis.

8. Bendras galutinis atsinaujinančių energijos išteklių suvartojimas šildymui ir vėsinimui apskaičiuojamas:

8.1. kaip iš atsinaujinančių išteklių pagamintas centralizuotai tiekiamos šilumos ir vėsumos kiekis, kitų atsinaujinančių energijos išteklių pramonės, namų ūkių, paslaugų sektoriaus, žemės ūkio, miškininkystės ir žuvininkystės šildymo, vėsinimo ir technologinio proceso tikslais suvartotas kiekis;

8.2. įvairų kurą deginančių jėginių, kuriose naudojami atsinaujinantys ir tradiciniai energijos išteklių, atsižvelgiama tik į šildymo ir aušinimo, pagamintų iš atsinaujinančių energijos išteklių, dalį; atliekant šį skaičiavimą, kiekvieno energijos išteklių indėlis apskaičiuojamas pagal jo energetinę vertę;

8.3. į aeroterminę, geoterminę ir hidroterminę šilumos energiją, išgautą šilumos siurbliais, apskaičiuojant atsižvelgiama su sąlyga, kad galutinė energijos išėiga smarkiai

viršija pradinės energijos sąnaudas, reikalingas šilumos siurblių veiklai; šilumos kiekis, priskiriamas atsinaujinančių išteklių energijai, apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF), \text{ kur:}$$

E_{RES} – aeroterminės, geoterminės ar hidroterminės energijos, kurią sunaudoja šilumos siurbliai, kiekis;

Q_{usable} – įvertinta visa panaudojama šiluma, kurią tiekia šilumos siurbliai; atsižvelgiama tik į šilumos siurblius, kurių vidutinis sezoninis naudingumo koeficientas – $SPF > 1,15 * 1/?$;

SPF – įvertintas tų šilumos siurblių vidutinis sezoninis naudingumo koeficientas;

$?$ – visas pagamintos elektros energijos ir pirminės elektros energijos, sunaudotos elektros energijos gamybai, kiekių santykis, apskaičiuojamas kaip Europos Sąjungos vidurkis, pagrįstas Europos Bendrijų statistikos tarnybos (Eurostato) duomenimis;

8.4. į bendrą galutinį atsinaujinančių energijos išteklių suvartojimą šildymui ir vėsinimui neįskaičiuojama šilumos energija, gauta pasyviose energetikos sistemose, kuriose mažesnis energijos suvartojimas pasiekiamas pasyviai per pastato konstrukcijas arba iš šilumos, kuri gaunama naudojant neatsinaujinančius energijos išteklius.

9. Apskaičiuojant, kurią atsinaujinančių energijos išteklių dalį sunaudoja visų rūšių transportas (iš viso šalies transporto sektoriaus galutinio energijos suvartojimo), taikomos tokios nuostatos:

9.1. apskaičiuojant vardiklį, t. y. visą transporto sektoriuje suvartojamos energijos kiekį, įskaičiuojamas tik benzinas, dyzelinas, biodegalai, sunaudoti kelių ir geležinkelių transporto, ir elektros energija;

9.2. apskaičiuojant skaitiklį, t. y. transporto sektoriaus suvartojamos atsinaujinančių išteklių energijos kiekį, įskaičiuojama visų rūšių atsinaujinančių išteklių energija, sunaudojama visų rūšių transporto;

9.3. apskaičiuojant elektros energijos, kuri gaminama iš atsinaujinančių išteklių ir naudojama visų rūšių elektrinių kelių transporto priemonių, dalį, galima pasirinkti elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių dalies Europos Sąjungoje vidurkį arba šalyje pagamintos elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių dalį, nustatytą prieš dvejus metus iki nagrinėjamų metų, be to, apskaičiuojant elektrinių kelių transporto priemonių sunaudotos elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių kiekį, laikoma, kad tas sunaudotas kiekis yra 2,5 karto didesnis už faktines elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių sąnaudas.

10. Transporto kuro energetinė vertė nustatoma pagal lentelėje nurodytus duomenis.

Kuras	Energetinė vertė pagal masę (žemutinė kuro degimo šiluma, MJ/kg)	Energetinė vertė pagal tūrį (žemutinė kuro degimo šiluma, MJ/l)
Bioetanolis (iš biomasės pagamintas etanolis)	27	21
Bio-ETBE (etil-tret-butyleteris, pagamintas iš bioetanolio)	36 (iš kurių 37 procentai iš atsinaujinančių išteklių)	27 (iš kurių 37 procentai iš atsinaujinančių išteklių)
Biometanolis (iš biomasės pagamintas metanolis, naudotinas kaip biodegalai)	20	16
Bio-MTBE (metil-tret-butyleteris, pagamintas iš biometanolio)	35 (iš kurių 22 procentai iš atsinaujinančių išteklių)	26 (iš kurių 22 procentai iš atsinaujinančių išteklių)
Bio-DME (iš biomasės pagamintas dimetileteris, naudotinas kaip biodegalai)	28	19
Bio-TAEE (tret-amileteris, pagamintas iš bioetanolio)	38 (iš kurių 29 procentai iš atsinaujinančių išteklių)	29 (iš kurių 29 procentai iš atsinaujinančių išteklių)
Biobutanolis (iš biomasės pagamintas butanolis, naudotinas kaip biodegalai)	33	27

Kuras	Energetinė vertė pagal masę (žemutinė kuro degimo šiluma, MJ/kg)	Energetinė vertė pagal tūrį (žemutinė kuro degimo šiluma, MJ/l)
Biodyzelinas (metilesteris, pagamintas iš dyzelino kokybės augalinių arba gyvūninių aliejų, naudotinas kaip biodegalai)	37	33
Fišerio-Tropšo biodyzelinas (iš biomasės pagamintas sintetinis angliavandenilis arba sintetinių angliavandenilių mišinys)	44	34
Hidrinimu valytas augalinis aliejus (augalinis aliejus, termocheminiu būdu apdorotas vandeniliu)	44	34
Grynas augalinis aliejus (aliejus, pagamintas iš aliejingų augalų taikant spaudimo, ekstrahavimo ar kitas palyginamas procedūras, žalias arba valytas, bet chemiškai nemodifikuotas, kai jis suderinamas su nagrinėjamais variklių tipais ir atitinkamais išmetimo reikalavimais)	37	34
Biodujos (iš biomasės ir (arba) biologiškai skaidžios atliekų dalies pagamintas dujinis kuras, kuris gali būti išvalytas iki gamtinių dujų kokybės, naudotinas kaip biodegalai arba generatorinės dujos)	50	–
Benzinas	43	32
Dyzelinas	43	36